

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Θ'.

Χ

ΑΘΗΝΑ, ΚΕΡΙΑΚΗ, 7 ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1911

Χ

ΑΡΙΘΜΟΣ 443

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ. Τετράστιχα (Νησιά και Πέ-
λαγα—Μνήμα—Σάν δραμα).

Θ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ. Τριξιλίδες.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΥΣΗΣ. 'Ο 'Αρήγιανος.

Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ. Τα δηγήματα του Ψυχάρη.
ΣΤΑΒΡΟΣ ΜΑΒΡΟΘΑΛΑΣΣΙΤΗΣ. Για τοίς 'Αθηναίους
και όλους τοίς άλλους 'Ελλαδίτες.

Ο ΝΟΥΜΑΣ. Και πάλι για τή βουβαμάρα τής Κοινοβου-
λευτικῆς 'Επιτροπῆς.

Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΑΛΟΥ. 'Από τήν ψυχή μας κι από τή ζωή.

Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ. 'Υπεράνθρωπος (συνέχεια).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ—Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ—ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑ-
ΤΟΣΗΜΟ.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΥΒΑΜΑΡΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙ- ΤΡΟΠΗΣ. * * * * *

'Ο κ. Μπακόπουλος κι ο κ. Λαγοπάτης και
τάλλα μέλη τής Κοινοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς
θά εἶδανε πὼς ὅσα τυπώνονται στὸ «Νουμά»
δὲν περνάνε ἀπαρατήρητα, δὲν πάνε σὶδ βρόντο.
Τὸ ἄρθρο μας τοῦ περασμένου φύλλου «'Η βου-
βαμάρα τής Κοινοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς» ἔα-
νατυπώθηκε στὴν «'Ακρόπολη» τής 23 τοῦ
'Αλωνάρη πρωτοσέλιδο και πρωτόστιλο μὲ τὴ
σημείωση πὼς εἶναι «λογικὰ και δίκαια» ὅσα
λέμε κ' ἔτσι ἡ διαμαρτυρία μας κουθεντιάστηκε
πλατιά, σκολιάστηκε κι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες
τῆς «'Ακρόπολης» κ' ἔγινε κι αὐτὴ «θέμα τῆς
ἡμέρας», ποὺ λένε.

Μὰ κι ἂ δὲν κουθεντιάζότανε, λίγο μᾶς
ἔνοιαζε. Ἐμεῖς θέλαμε μόνο νὰ διαμαρτυρη-
θοῦμε. Θέλαμε μόνο νὰ ὑπάρχει μιὰ διαμαρτυ-
ρία τυπωμένη για νὰ μπορούμε νὰ τὴ μετα-
χειριστοῦμε στὴν ὥρα τῆς, για νὰ μπορούμε νὰ
ποῦμε μιὰ μέρα πὼς ἔμεῖς, οἱ προδότες, ζητή-
σαμε φῶς, ζητήσαμε νὰ ξεκαθαριστῆ πιά, μιὰ
και καλή, ἡ ἀτιμη αὐτὴ συκοφαντία τῆς προ-

δοσίας και τῆς δωροδοκίας ποὺ γεννήθηκε στὸ
κλούβιο Μιστριώτικο κεφάλι, και ἡ ἐπίσημη πο-
λιτεία, μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς, μᾶς τὸ ἀρ-
νήθηκε αὐτὸ τὸ φῶς, ἄφισε τὴν ὑπόθεση νὰ βό-
σκει στὸ σκοτάδι κι ἄφισε στὰ χέρια τῆς δημο-
κοπίας ἓνα τέτιο ἀτιμο μέσο ποὺ νὰ μπορεῖ μὲ
δαῦτο νὰ δηλητηριάξει και νὰπομωραίνει, ὅποια
ὦρα τῆς καπνίσει, τὴν Κοινὴ, Γνώμη.

Αὐτὸ θέλαμε μεις και δὲ μᾶς εἶναι, βλέ-
πετε, καθόλου δύσκολο νὰποχτήσουμε αὐτὸ ποὺ
θέλουμε. 'Η ἐγκληματικὴ βουβαμάρα τῆς Κοι-
νοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς μᾶς δίνει και τοῦτο
τὸ δικαίωμα. Μᾶς δίνει τὸ δικαίωμα νὰν τῆς
ποῦμε πὼς ἂν, ἀπὸ τῆς ἀνάκρισης ποὺ ἔκαμε,
ἔδγαινε τὸ παραμικρὸ ἐναντίο μας, δὲ θὰ δι-
σταζε καθόλου νὰ παρουσιαστῆ ἐπίσημα στὴ
Βουλὴ και ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς νὰ μᾶς καταγγεί-
λει στὸ Ἔθνος πὼς για νὰ διαφευτέσουμε τὴν
'Εθνικὴ μας γλώσσα παίρνουμε παράδες ἀπὸ
ὄχτροὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πουλάμε και τὴ συ-
νειδήσή μας και τὴν πατρίδα μας, ὅπως σαλιάρ-
ριζε ὁ Μιστριώτης, — νὰ μᾶς καταγγείλει δηλ.
για προδότες και για πουλημένους και νὰ ζη-
τήσει νὰ μᾶς πάρουνε μὲ τῆς πέτρες ἢ στὴν κρε-
μάλα νὰ μᾶς σύρουνε.

'Ἐτσι, ἄναντρα κι ἀσυνείδητα, πολιτεύτηκε
ἡ Κοινοβουλευτικὴ 'Επιτροπὴ και καρτεροῦμε
νὰ δοῦμε ἂν και τὸ χυνόπωρο, ποὺ θὰ ξανανοί-
ξει ἡ Βουλὴ, θὰ ἔακολουθήσει νὰ πολιτεύεται
ἔτσι ἢ θὰ θελήσει νὰ πετάξει μιὰ τέτια ντροπὴ
ἀπὸ πάνω τῆς.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

ΝΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΕΛΑΓΑ

Στὰ μανιασμένα κόματα πλέω μ' ἀκοίμητο κουτί,
Και χλωροπράσινα νησιά συχνοανταμώνο ἄμπρός μου.
'Εκεῖ κονεῦο, ὡστόσο ἐρῶ ἡ Μοῖρα σκληρὴ και ἔναται ἡ
Πὼς εἶναι μὲς στὰ πέλαγα κι ὁ δρόμος κι ὁ σκοπὸς μου.

ΜΝΗΜΑ

Τριγύρω ἡ πνίχτρα καταχνιά, παρῆζει τῆγριο κῆμα,
Κατόπι τὰ χιονόδετα βουνὰ κ' οἱ μαῦροι κάμποι.
Και πάλι ἡ μικροθάλασσα, και πέρα τῆς τὸ μνήμα,
Ποὺ μιὰ καντήλα ἀνέσβυστη μέρα και νύχτα λάμπει.